

Гледам и се чудя – повече от седмица ни занимават с приватизацията. Че тя не е била справедлива за обществото и държавата – не е, но, че и много аспекти от прехода към демокрация не бяха справедливи е факт.

Обясним е стремежът на новия главен прокурор да си изгради от самото начало на своя мандат имидж на справедлив блюстител на закона, но една нормална държава (не сме такава за огромно съжаление) не би си позволила с всеки нов прокурор, ново правителство или нов президент да започват инициативи все едно, че досега не е имало прокуратура, правителство или държавен глава.

Щеше да е смешно, ако не беше жалко

Щеше да е смешно, ако не беше жалко. Подобни упражнения са пълно институционално разхищение. Бързам да уточня, че съм поддръжник на политици, свързани с приватизацията, и целта на този коментар не е да се защитава този или онзи, а въпросът е принципен.

Написано от Христо Христов
Сряда, 26 Февруари 2020 18:38

В страна, в която никоя държавна институция не вижда, че се източва язовир и се оставя без вода цял един над 70-хиляден град, сега ДАНС щяла да проверява приватизацията със задна дата и давност. Дава ли си някой сметка колко ресурс ще отиде за едно такова начинание? И ако това е за първи път, здраве му кажи, но не е за първи път, а за пореден.

По същата тази приватизация, която сега някой жаден за слава „герой” на новото време” се сетил да разтяга като локум за кеф на масите, имаше куп образувани проверки, следствия и дела по времето на няколко предишни главни прокурори, предшественици на сегашният. И най-вече при един, който се правеше на плод и зеленчук по телефона, когато медиите го търсеха за коментар.

Колко приватизационни сделки досега прокуратурата е оспорила в съда?

Пък как не се намери един читав съдебен репортер, който да попита главния прокурор: Г-н Гешев, като говорите за приватизацията, бихте ли казали според статистиката на прокуратурата колко следствия за приватизация са били образувани досега, по колко от тях прокуратурата е повдигнала обвинения, колко от тези обвинения са внесени в съда, срещу колко лица и колко на брой осъдителни присъди е издал съда и колко са оправдани?

Защото тази статистика ще покаже и то много ясно, че прокуратурата и нейните ръководители в лицето на предшествениците на Иван Гешев са се провалили в основната си дейност – да докажат престъпление, в случая по отношение на редица приватизационни сделки.

Провалът на съдебната система

И провалът на прокуратурата като държавна институция не е само по отношение на приватизацията, но и на куп други престъпления, извършвани по време на прехода от тоталитарна комунистическа система към демокрация.

Ще посоча само едно от тях, за което постоянно се говори у нас от години – корупцията. Спомняте ли си някой висш държавен служител, да не говорим за член на правителството, да е осъден за корупция? Един Вальо Топлото бе осъден, но не и за корупция.

Това е тъжната равностметка от работата на българската съдебна система, която самата тя е затънала в корупция.

Постановка, която сме гледали неколкократно с различни актьори

Постановката, която сега ни се предлага, сме я гледали многократно в предните три десетилетия. Само дете сегашните актьори разчитат зрителите да са позабравили предишните театри.

Не един или двама държавни мъже са използвали този трик, за да придобият популярност.

Спомняте ли си, че в началото на 90-те години тогавашният главен прокурор Иван Татарчев с какво най-напред се прочу? Със заканата още в първото си интервю, че ще вкара в затвора комунистическите функционери начело с Живков за държавна измяна за опита да превърнат България в 16-та република на СССР? Е, какво излезе от всичко това? Нищо.

Татарчев, на когото принадлежат думите, че „над него, като главен прокурор, е само Господ, се закани, че ще върне от Виена бившият член на Политбюро на ЦК на БКП Огнян Дойнов в чувал „франко София”. Какво стана с тази, наистина ефектна закана? Също нищо.

Операция „Комар” на Богомил Бонев

Помните ли как цъкахме с език, когато министърът на вътрешните работи в служебния кабинет Софийски Богомил Бонев през 1997 г., обяви операция „Комар”?

Беше нещо невиждано – държавна институция да посегне на недосегаемите дотогава борци и мутри. А операция „Комар” се състоеше в простичкото действие на полицията да спира и изземва (временно) колите на редица борчески величия в София само за това, че се движат със затъмнени стъкла в нарушение на закона, който никой от тях дотогава не бръснеше за слива.

И мутрите бяха принудени да си платят глобите и да си търсят луксозните западни возила, паркирани на плаца на жандармерията край двореца „Врана”.

Нищо особено, но операция „Комар” беше на всички първи страници на вестниците и първа новина в телевизиите, което вдигна имиджа на Бонев до небето и му осигури влизане в кабинета Костов и невиждата популярност.

А мутрите, какво стана с тях? Ами отърваха се с тази операция „Комар”. А вместо да им отнеме незаконно придобитото имущество (СДС така и не прие такъв закон въпреки, че обсъждаше приемането му) същият този министър Богомил Бонев събра в МВР лидерите на борчески групировки и им каза да спрат с простотиите си и да си легализират бизнеса.

Е, те не спряха с простотиите си и си продължиха гангстерските войни, но държавата им позволи да си легализира незаконния бизнес и натрупани милиони.

Бойко Борисов и броемето на престъпниците с две или повече висящи дела

Иван Гешев не е първият, който ходи на почти всяка полицейска акция или местопрестъпление (което в крайна сметка му гарантира постоянно присъствие в новините и оттам голяма популярност).

Настоящият премиер Бойко Борисов, който през 2001 г. беше назначен за главен секретар на МВР, като преди това бе охранител на царя, а по-преди на Живков, също спечели бързо популярност с една подобна акция.

Вие нея я помните затова аз ще ви я припомня. Борисов обяви пред медиите, че нарежда проверка на лицата с две или повече висящи дела – какво става с тях и защо не са в затвора?

Уау – новина за първите страници! Ето идва нов главен секретар на МВР и ще бори криминалната престъпност. Само дето Борисов не беше „открил Америка”, а просто повтаряше нещо, което други бяха правили преди него, но повечето хора го бяха забравили.

Та през 2001 г. кой ти помнеше, че назначената в началото на 90-те години на миналия век за директор на Националната следствена служба бивша прокурорка Ани Крулева беше първата, която видя манната, която се сипеше в обществените представи, че някой от властта ще тръгне да брои и да търси сметка на престъпниците с две или повече висящи дела.

После, само след няколко години, министърът на вътрешните работи Любомир Начев в кабинета на БСП Виденов също реши да „бори” престъпността с лицата с висящи дела (толкова и я пребори – хванаха го да гледа моден конкурс, в деня, в който бяха убили трима полицаи). Така че нищо ново под слънцето.

Защо медиите не припомнят тези факти?

Написано от Христо Христов
Сряда, 26 Февруари 2020 18:38

Безкрайно ме учудва обаче безкритичността на медиите и това, че те отразяват събитията от днес за утре, по лесния начин – без да припомнят такива факти и събития, които някой днес е решил да ни пробута. За пореден път.

Иначе нямам нищо против респектирането на криминалния контингент, но съм далеч от утвърденото разбиране в работата на държавното обвинение наказанието на престъпниците да се изразява само и единствено с няколкомесечен престой в ареста, а не с присъда, потвърдена от две съдебни инстанции.

Не приватизацията, а банковият срив при БСП – престъпление № 1 на прехода

И още нещо накрая. Приватизацията в никакъв случай не е най-голямото престъпление на прехода, не се лъжете.

Най-голямото престъпление е сригът на банковата система при злополучното и некадърно управление на еднопартийния кабинет на БСП начело с Жан Виденов.

Тогава 15 банки бяха затрити, завличайки спестяванията на хората, а парите на всички останали се обезцениха от хиперинфлацията, чийто „баща” тогавашният министър на икономиката на Румен Гечев днес си е депутат от БСП и раздава акъл наляво и дясно.

Да ви питам ли колко банкери бяха осъдени за невиданото банково цунами? Нито един! Нито един! Само бившият пловдивски брокер и шеф в Агробизнесбанк Христо Александров – Ицо Салфетката беше осъден, но не и за фалита на банката, а по друго престъпление.

Е, как на този фон днес главният прокурор Иван Гешев ще разследва наново приватизационни сделки и ще си мислим, че от всичкото това ще има някакъв положителен ефект освен, че за неговата популярност?!

От чувала с Огнян Дойнов през операция „Комар”, та до разследването на приватизацията със зад

Написано от Христо Христов
Сряда, 26 Февруари 2020 18:38

Ами като е подкарал приватизацията, да се върне и по-назад към банковата катастрофа и управлението на БСП, а още по-преди – за престъпленията на комунистическия режим и делата от началото на 90-те години, които прокуратурата смачка, докато чакаше да им изтече давността.

Тогава може и да се съглася, че някой търси справедливост за несправедливия преход.